

EL PAPÍ

—Com és que les avingudes del Llobregat son tan grosses?
—Es que baixa el Cardoner, que és tremendo.

TIVOLI: CIRCO EQUÈSTRE

Gran Companyia Internacional Equestre;
Gimnàstica, Acrobàtica, Còmica i Musical

GRAN EDÉN CONCERT

Asalto 12

Music-Hall Concert-Restaurant Parisièn

ALCAZAR ESPAÑOL

Unió, 7.—Gran Cafè Concert Restaurant a la carta dia i nit

GRANDIÓS ÈXIT de la bufonada en un acte,

EL SÁTIRO Y LAS NINFAS

Teatre Arnau MUSIC-HALL

Tots els dies seccions a les 3 i mitja, 6 tarde i 9 i mitja nit

30 HERMOSES ARTISTES 30

prenent part la tan renombrada **BELLA SOLITA**

Gran èxit de la companyia còmic-lírica que dirigeix Giménez-Blat, amb

EL TRIBUTO DE SALÉNICA

Hermosos salons foyer :: :: Entrada lliure

ROYAL CONCERT

Pabelló de Moda :: El Rei dels Music-Halls

ROSETA FORTUNY

Mlle. Lillane Rosalito Gautier Claudin

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

TURÓ - PARK

Esplèndit lloc
d'ATRACCIONS

Obert de 10 matí a 7 tarde

Cafè - Restaurant

SATURNO PARK

Obert tots els dijous a la tarde
i diumenges dematí i tarde

Concerts per la renombrada

BANDA DEL REGIMENT D'ALCÁNTARA

DEMANEU "ANIS PAPITU"
I LICOR "ORO LÍQUIDO"

PAL-LAS

¿Le interesa a usted un buen diccionario español, francés, inglés, alemán e italiano?

Compre el "Pal-las" Diccionario Enciclopédico Manual ilustrado, en cinco idiomas

Nueva edición de 25.000 ejemplares

Precio: 10 pesetas

New edition
of 25.000
copies
Price: Ptas. 10

You Englishman! a good English, Spanish, French, German and Italian Encyclopedic Dictionary in one volume must interest you.

Do buy "Pal-las" the unique one volume Encyclopedic in five languages.

Interessiert Ihnen ein gutes Wörterbuch, deutsch, spanisch, französisch, englisch und italienisch?
Neue Ausgabe von 25.000 Exemplaren

So, kaufen Sie das Enzyklopädische Illustrierte Pal-las Handwörterbuch in fünf Sprachen
Preis: Pesetas 10

Vous Français, un bon Dictionnaire Encyclopédique en français, espagnol, anglais, allemand et italien doit vous intéresser.

Nouvelle édition de 25.000 exemplaires
Prix: Ptas. 10

Achetez donc "Pal-las" l'unique Encyclopédie en un volume illustré, en cinq langues.

Siete voi italiano e credete che un buon dizionario italiano, spagnolo, francese, inglese, e tedesco sarà profittabile a voi?

Comprate il "Pal-las" Dizionario Enciclopédico Manuale illustrato, in cinque lingue

Nuova edizione de 25.000 esemplari

Precio: Pesetas 10

165.000 artículos - 4.000 grabados

De venta en todas las librerías de España y América

IMPOTENCIA

Quan hagin fracassat tots els tractaments sense
obindre resultat, acudiu al

Carrer del CARME, 56, Clínica

i des de el primer dia observareu un assombrós èxit

Marcelino Albiol

Fabricació de làmpares pel gas
i electricitat

Instal·lacions, reparacions

Lloguer i venda a plassos

PONENT, 42

EL CANTÁBRICO Santa Ana, 24

Reapertura d'aquest establiment. Ostres i
Mariscos de totes classes i de les millors
marques Degustació. :: Obert per la nit.

¡Delirium Tremens!

Primer tomo de la Biblioteca

PAPITU

Se ven al preu de 2 rals

LA PRIMERA EDICION, AGOTADA EN TRES MESES

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Pelayo, 88
Hores, de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
ESPAÑA, trimestre. Ptes. 2
ESTRANGER, 8
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsables
els seus autors.—No's retornen els originals.

Tercerilles

RE que'ls cines amb les pel·lícules històriques tornen a omplir-se, ens permetem recomanar a qui sigui que procurin posar en castellà regular les explicacions de les cintes.

En una pel·lícula hi ha un personatge que cau ferit i passa la convalescència amb una dona que'l cuida; aquesta escriu a la família: «Les participo que Carlos està ya sanado...»

La família, és de suposar encare que no ho porta la pel·lícula, que li comunicaria'l seu pesam i no pas la seva alegria, tot i sabent que estant «sanado» ja no tenia res.

**

Ja que parlem d'aquestes coses, diguem que l'ex-rei de Portugal, una mena de Papitus ha tornat al costat de la seva dona, ja restablerta, malgrat assegurar els telegrams que aquèsta havia assegurat que mai més tornaria al costat del seu marit.

Què havia passat durant la lluna de mel? Rei destronat, se mantingué a l'altura de les circumstàncies o be mostrà aquella decadència pròpia de qui ja no pot agafar el ceptre amb la mà? Pecà per excés o per defecte? L'emperador d'Alemanya, parent de la novia, ha dit el seu parer:

—Me sembla que aquest xicot ha entrat massa bruscament en la meua família.

**

Se pot conversar sobre les cases que l'aigua va enderrocar en els darrers temporals, d'un terratrèmol, o de qualsevol altre cas en el que una casa s'en vagi a terra. Un senyor, que té d'ésser castellà, pregunta:

—¿Qué harían ustedes si vieran que una casa se iba a tierra?

Els que l'escolten, van dient que ells apretarien a corre, que avisarien a la gent, que procurarien salvar a la gent. El castellà va denegant amb el cap, i a l'últim diu:

—Pues yo, la apuntalaba!

**

El nostre auster confrare *El Poble Català*, que tant ple de seny i d'errades arriba cada dia a les nostres mans, ne portava l'altre dia una que amb tot el nostre sentiment ens veiem precisats a recullir.

Parlava, en un «eco», d'un xicot ianqui que emborratxat pel sol d'Espanya no feia més que beure vi, cantar flamenc i dir a totes les noies revingudes, en castellà d'estranger: «¡Olé tu maguel!»

Però *El Poble* no reproduïa exactament les paraules del minyó ianqui. En lloc de «¡olé, tu maguel!» li feia dir: «¡Olé tu maguel!»

Les noies se devien quedar una mica perplexes amb aquesta amoreta que'ls hi col·locava'l ianqui.

La primera nit de nuvis

O fa gaires dies arribà a la ciutat que va veure néixer el rei de la barrila o sigui el popular setmanari PAPITU una parella de nuvis, els quals, després de voltar tot el dia pel parque i Rambles se trobaren davant d'una fonda i cap allà dirigiren els seus passos.

A l'entrar varen veure que hi havia molta gent, i cridant al moço que en aquells moments passava, el nuvi li diu: —Escolti: nosaltres volem una habitació que estigui ben separada de les altres, i si vostè ho fa com jo li dic no's queixarà de la propina.

El moço, que era molt de la broma, els hi va triar una habitació composta d'un llit de matrimoni amb rodes, una tauleta de nit, un lavabo i sense electricitat ni gas per llum. Després de sopar i quan els demés que s'estaven a la mateixa fonda els uns s'en anaven a passeig i els altres a divertir-se, els nuvis esperaven el moment oportú per a anar-se'n a dormir.

La qüestió és que un cop dins del quarto se varen despullar, ficant-se al llit a les fosques i, bona nit!

Però a mitja nit, quan els altres tornaven de passeig o de teatre, hi havia una colla que feia molt soroll, sense respectar que a poques passes d'allí dormien o vetllaven; però de totes maneres, molestaven als veïns.

Els nuvis, al sentir tant soroll i gatzara volgueren sapiguer la causa, i aixecant-se el nuvi anà per cercar els mistos de sobre la tauleta de nit.

Però, quina no fou la seva sorpresa al no trobar ni mistos ni tauleta al costat del llit, tal com l'havien deixada. Allavors el nuvi decidí aixecar-se, i tot pal·lant per l'habitació a les fosques, la trobà.

Encén un misto i veu amb ulls espantats que'l llit havia corregut per tota l'habitació, i si no arriba a estar la porta tancada s'en van escales avall.

Full de Calendari (derreres)

«Els mellors ous per passar per aigua.»

Els ous llargaruts són els mellors per a menjar-los passats per aigua, ja que'l seu sabor es més delicat que'l dels rodons. Així, doncs, per a els malalts i persones d'edat als quals convenen els ous passats per aigua, escullint-los sempre els més llargaruts.»

La dificultat de tots els principis s'observa en els nostres music-halls. Ja's comença, ja, però encare no hi som ben bé. Ni's *corridos* estan del tot entrenats, ni's pacífics acostumats han trobat la *postura*, ni's que comencen han pres ben bé el pols.

Ja sabem que amb palla i temps maduren les nespres, i aquesta esperança ens ajuda a creure que si'l mes d'octubre, amb tota sa tardoral solemnitat, serveix de mes d'ensaig, el vinent novembre tan tardoral com el que més, serà el primer en el qual actuaràn de fort i de ferm els que ja hi eren, per exemple dels nous arribats i estímul dels qui vindran atrets per l'esquer de la felicitat que penja del llabi de dalt de la cu-

—Mamà, d'on els porten els nens?
—Del cel.
—Que's baixen?

pletista, sempre a punt de caure en braços extesos, recolzar-s'hi i disfrutar fins que un dels dos digui *java*, que generalment se nomena quan menys falta fa'l famós llegum de la cella negra.

Aixís com els *corridos* no han trobat encare el què, els *regisseurs* de music-hall tampoc han trobat el desllorigador que en forma d'estrella els garantitzi la concorrencia i l'entreteniment i esbarjo de la mateixa.

Debuta *La Verna* a *La Buena Sombra*, i'l menys intel·ligent veu que aquella senyora es dedica al cuplet com a recurs. Té veu de tiple dramàtica i canta coses joganeres i sentimentals; és expressiva de cara, però l'expressió desfà lo que ella canta; es italiana i se les emprèn pel castella trepitjant-lo d'una manera llastimosa. En resum, que no és *La Verna* la dona que'ns faria anar a *La Buena Sombra*. Hi anem pel *Dúo Belmonte*, la *Baturrica*, la *Marit* i la *Macarena* que se li pot perdonar tot per guapal Aixís, amb tota la boca.

L'*Eden Concert* ha inaugurat la temporada engellant totes les bateries. Quaranta vuit artistes, ja son artistes! per un sol Concert. Aixís com cada una té una cançó, també guarda un matic amorós ben propi.

El que les vulgui tastar totes, te corda per quaranta vuit hores.

L'*Alcázar Español* ha estrenat una altra astracanada. El *Sátiro y las Ninjas* fa escoltar i riure, per dir-ho dissimulat. La *Cervantes*, que junt amb en Manolo Carabellido han consagrat el *tango* a Barcelona des de les columnes del flamant *Día Gráfico*, hi fan el seu paper, amb les *Rositas*, les *Fabre*, la *Maldonado*, la *Lolita Sanz* i altres estrelles fixes que de tant temps de lluir en el mateix cel de l'*Alcázar* demanen el trasllat a altres latituds desconegudes.

El *Teatre Arnau* fa un gran paper en la nostra vida alegre. Les *Solsonas* son un éxit sensual i dient això sol ens sembla que'ns expressem. La *Sara Delmonle*, esbelta com una palmera del Camagney, hi dona la nota tropical, i les altres sis notes del ram les donen, es un dir, la *Revollosa*, *Hungria*, *Armendilas*, *Araceli* i la *Bella Solita*.

Al *Royal-Concert*, capella pública on s'hi adora la bellesa en el caire més familiar, hi triomfa seguit la *Roseta Fortuny*, opulenta, entonada, elegant i capritxosa; la *Claudin* amb els aplaudidíssims passes, la *Liliane* monumental, la *Odalisca* encisadora, la *Rosalito* dominant les solfes i la *Lola Durán*, cada dia més ingenua, més afinada, més empenyada en que se la mengin a petons quan acaba de cantar aquella *muñeira* plena d'ignocencia i de picardia.

En vista de tot això, la gent comença d'anar moguda i animada, però tant pels escenaris com pels *foyers* s'observa que encare no som allà on anem i arribarem a no trigar gaire.

Ròtuls americans

ES DE que som a Montevideo, dues coses hem admirat especialment: les dones i els ròtuls.

Les dones de l'Uruguay tenen fama d'ésser molt hermoses, i en veritat que no se'ls hi pot negar eix títol, doncs la dona uruguaia és ben plantada, de formes esculpturals i amb uns ulls, moltes d'elles, capaços de portar a fer qualsevolga disbarat al més cast dels mortals.

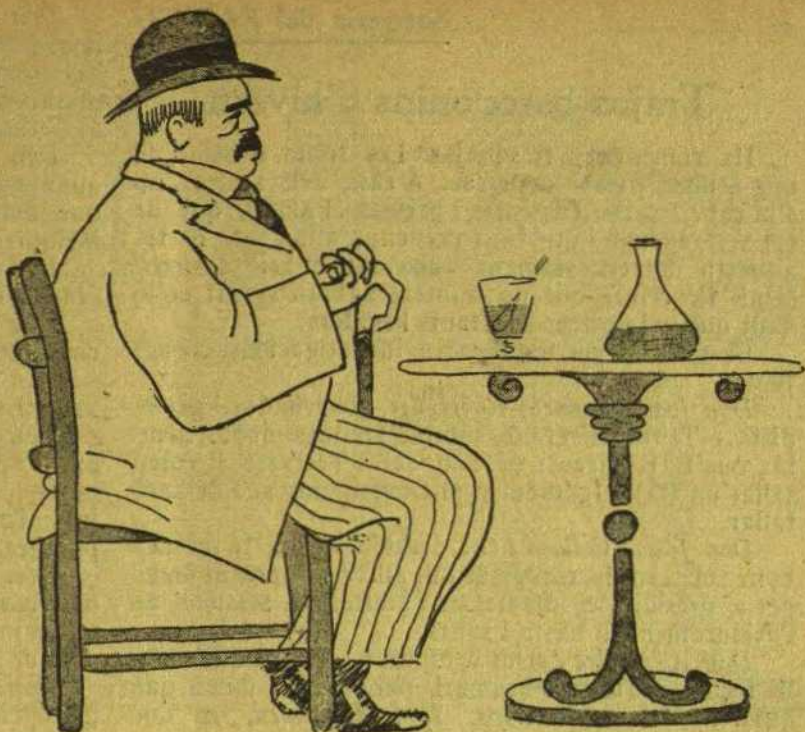
De la mateixa manera que és fàcil trobar a Montevideo una dona d'aquestes que vos faci perdre'l cap, també és molt possible que un se quedi extasiat al davant d'algun ròtul que no sols vos fa perdre'l cap sinó també la noció de la realitat i de lo que podriem dir-ne sentit comú; i lo més bo del cas és que no solament passa això amb els ròtuls d'establiments de poca monta, sinó que cases importantíssimes tenen títols que admiren.

Passarem a donar a conèixer alguns dels títols que més ens han cridat l'atenció, els que després de demostrar la veritat de lo que diem podran passar a enriquir la col·lecció que figura a l'arxiu del PAPITU.

A que no endevina cap dels que'ns llegeixen a què's dedica una empresa que porta per títol «La Transatlántica»? Diràn: una empresa de vapors, una agència per a despaig de passatges per Europa... Res d'això: és una empresa de tramvies; una casa que's titula «Sociedad Comercial de Montevideo», sembla que s'hauria de dedicar a tota mena de negocis: doncs es senzillament una altra empresa tramviària. La casa «Eugenio Barth y C.^a», que és la més important de Montevideo en el ram de maquinària i material elèctric, té posat al teatre-casino un anunci que ocupa tot el teló de boca i que entre altres coses diu: «Para arar 10 hectáreas en un día se necesitan 20 hombres y dos turnos de 40 o sean 80 bueyes», lo que sembla que quan menys els homes que llauen porten banyes.

Si les cases importants escriuen d'aquesta manera, què faràn els petits comerciants? Es lògic suposar-ho; així no estranya gens trobar tendes de queviures amb ròtuls tant llampancs com aquests: «Amistad Uruguaya», «La bella Corintia», «Almacén de la Galleta», «La Patria a Colón», «El Arca de Noé», «El Despertar», «Almacén de la Lata», «Almacén de la Verdad», «Almacén de la Luz del Alba», «Almacén de las Tres Marías», «El Paraíso del Cordón», «El triunfo de la Paz», «1.er Almacén de el Sol sale para todos», «Luz de la Esperanza», i altres tant significatius com el següent: «El Combate de la Crisis», —1.er almacén del peso justo».

També hem vist carniceries amb els títols de: «La sorpresa», «Carnicería del Pobre Marino», «1.er Mercado del Dueño»; botigues de robes que's diuen: «La más central», «El verdadero Cabesón»; la sastreria «La honra»; sabateries importants que porten per noms:

—Dues hores rumiant una frase! I pensar que quan era jove me venien sense adonar-me'n.

«1.ª zapateria de la Luz eléctrica», «La sin bombo» i «La Franca-Argentina»; ens hem quedat com aquell que veu visions al davant d'una fàbrica de sabó que's nomena «La unidad colectiva», ens ha sorprès el d'una societat de socors mutuels que's diu «La Fraternal unida»; hem vist cafès amb noms tant adeuats com «Las Novedades», «Le Bon Marché», i fins en les nostres recorregudes ens hem trobat amb una fàbrica d'escombres quin propietari de segur que devia rumiar molt temps el títol que podria posar al seu establiment i no trobant-ne cap que li anés bé, va optar per posar-li «La sin nombre», títol que ostenta a sobre de la porta d'entrada.

Amb tot, a més d'aqueixos ròtuls i molts d'altres que omitim per a no ésser massa llargs, n'hi ha un al carrer de Constituyente, n.º 1587, que és sens dubte el més atrevit de quants n'hem vist a Montevideo. Pertany a una fàbrica de pastes per a sopa, que té especialitat en les nomenades d'ou, i diu així, sense treure ni afegir-hi lletra:

1.ª casa especial en pasta
AL HUEVO

Una queixa

Me trobava jo dins d'una tenda de comestibles, quan va entrar una dona cridant que sempre li quitaven més de la meitat del gènere que hi anava a comprar.

L'amo de l'establiment, que ho estava escoltant, li respongué:—Senyora, jo no quito ni prenc res de ningú, molt al contrari, perquè tinc més el costum de donar que de pendre.

Sastreria del PAPITU

Trajos barcelonins d'hivern

Ha començat a fresquejar. Les robes d'istiu i de mig temps, passen depressa. A casa dels sastres, no s'hi cab. Tot son empentes i presses. PAPITU, que de tot se preocupa i que tant preocupa a la gent, ha fet aquesta darrera setmana una informació *sastreril* (aixís s'escriu), que no dubtem sabrà agrair en lo molt que val nostres constants llegidors.

El resultat de les nostres investigacions, aquí'l teniu:

Don Josep Francos Rodríguez, governador i periodista.—Te roba negra de sobres. De tots modos, sembla que'ls fabricants de Sabadell i Terrassa li volen tallar un trajo. Ignorem si el Governador se'l deixarà tallar.

Don Josep Collaso i Gil, arcalde.—Com té molta i bona roba, ens ha confessat que amb un *capote de brega* per a presidir les divertides i edificants sessions de l'Ajuntament, li basta i sobra.

Don Alexandre Lerroux, diputat.—Diuen que's volia fer un abric revolucionari, però també diuen que quan se fan revolucions, *Don Alefandru*, en lloc d'abric... *es-capa* lo que sol portar.

Don Francesc Cambó i Baille, diputat.—Se fa levita, que ja veurem si'ns resulta *faritgeu*.

Don Pere Corominas, filòsof.—Com que encare està per *La Vida Austera*, amb una *fulla* (una fulla extraordinària del Poble), en té de sobres.

Don Emili Junoy, senador.—Amb una corbata en la que hi hagi les quatre barres, la bandera republicana i el programa mínim del Tívoli, per a poguer-la dur lo mateix al Senat que a la contrabarrera, per ovacionar al Gallo, li basta i sobra.

Don Laureà Miró i Trepal, diputat.—Cent cinquanta sis ermilles reformistes, i de *bormigón armado*, que ja veuràn com duren menys que ies reformes den Melquíades Alvarez.

Don Juli Marial, regidor.—Ternos de tots colors, *gèneros i bexures*.

Don Joan Ventosa i Calvell.—Té de tot, i quasi, quasi, corona.

Don Alexandre Soler Rovirosa.—Té en projecte un xaquet a l'anglesa que fins se li conegui l'accent.

Don Alfred Volpini, empresari.—Frac per l'inaugural del Liceu; *smoking*, pel segon torn; levita per les tardes; americana... soda, del carrer Sant Pau a la sortida. Tots sabem que en *Volpini* és home de totes prenes.

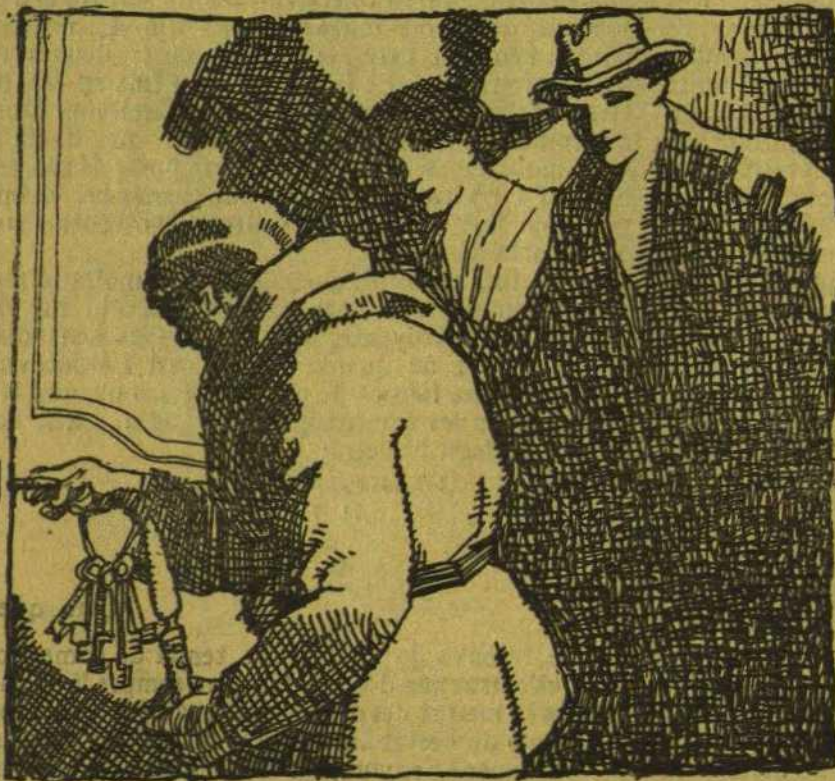
Don Frederic Volpini, figlio.—Com a roba... *oh, tutta questa roba!*... Que serà segons elles siguin duqueses, mimes, *étoiles*, dives... *en fin*, com deia Molière, *roba di principi*.

Don Joaquim Montero, actor.—Un altre barret fort de feltre blanc, llegítim d'Antofagasta (*cien pesos, amigo!*).

Micer Pepet Carner.—Continuarà vestint-se pel figuri de Guadalajara.

Don Marcus Niño Jesús Bertrán, publicista.—Tres mil parells de guants blancs.

Don Salvador Andreu Miralles.—Cent trajos a cuadros, amb més *ídems* que la pel·lícula del *Quo vadis?*

—Ja ha trobat el forat?
—Sí... Ja li fico d'esma.

Grills i cadeneres

La temporada del Liceu

N *Volpini* pare, ajudat den *Volpini figlio*, ni dormen, ni dinen, ni sopen, ni's graten, doncs el temps manca. Sí, senyors, el 19 de novembre, el teló—aquell horrible teló del Liceu!—va enlaire.

La companyia aquí la teniu i amb un curt comentari al cantó, que nosaltres acostumem a omplir les cèdules artístiques quan s'ens posen davant.

Mestres.—*Kapellmeister Beidler*. Mil i mil vegades elogiats per nosaltres i per la premsa. Especialista wagnerià.—*Falconi*, excel·lent mestre de genre italià. El *Barbiere* i el *Werther* (genre francès), foren un triomf en la darrera temporada d'hivern.—*Sabater*. Es de casa, i és un excel·lent mestre. El *Sabater*, ho profetitzem altra vegada, arribarà lluny.

—Trieu i remeneu! Aquí hi ha patates, figues, naps, ous i altres coses que semblen immorals.

Primera ballarina.—*Fernanda Colombo*. Diuen que és molt guapa. Abonats i propietaris: prenguin nota de lo que'ls hi diem!

Soprans.—*La Fitziu* i *la Schubert* porten molt bona fama; ja veurem.—*De la Margot Kastal*, amb dir que és una excelsa artista, una veritable filla wagneriana, que esperem com candeletes que canti la *Kundry* i que tots l'hem ovacionada una i mil voltes, està dit tot.—*La Venegas*, no la coneixem.—*La Barrientos*, caderne- ra catalana que és un tresor. Prou sabeu com refila!—*La Gagliardi*, una veu extraordinària que esbojarrà al públic! És familiar a Barcelona.—*La Riutz*. No la coneixem com artista, però l'altre dia contemplàrem el seu retrat i en va sobrevenir una basca. I que és guapa, *repapitu!*—Ah, la *Cassani*, que ja sabeu com marave llosament refila.

Contralts.—*De Cisneros*. No sabem si és parenta del cardenal, però ens consta que cantarà *Orfeo*, que és peça fina.—*La Conxita Superota*, mezzo-sopràn artista, aplaudida amb deliri pels nostres liceístics.

Tenors.—*Gubellini*, *Maestri*, *Macnez*; no'ls coneixem en abso'ut. *De Muro*, no l'hem mai sentit cantar, però és reputat en tot el món líric com un artistàs... La seva *Carmen* es cotitza a tres mil francs!—*Garbin*: vos en recordeu de com canta en *Garbin*? Allò és cantar!...—*Scampini*, tenor de força i aplaudit a Barcelona.—*Vinàs*, en *Paco wagnerià*, que és un artista de bona llei.

Bartlons.—*Sanmarco*, ja *dimentare mai!* Quina firma!—*Pacini*, bon artista, conegut i apreciat.—*Galian*, bona veu i que sab cantar.—*Formicbi*, diuen que és un especialista wagnerià...—*Bonini*: la veritat, no'l coneixem.

Baixos.—A excepció del segur *Giralt*, ni en *Ricceri*, ni en *Beltoni*, els hem sentit mai. Ja'ls coneixerem.

REPERTORI.—*Otello* (va bé), *Carmen* (una joia!), *Il Profeta* (*lagario! lagario!*), *Gioconda* (segona part del *Castell dels tres Dragons*, fa riure molt), *Tosca* (ex!), *Manon* (està bé), *Favorita* (*ca ma dises!*), *Sonnambula* (melodía), *Norma* (més melodía), *Barbiere* (olè!), *Dinbora* (lo únic bo den Meyerbeer), *Bobeme* (patrona dels cursis), *Ballo in maschera* (una romança admirable i una ximpleria inagotable). *Lucia* (una bacinada del *maestro Donacete*). *Rigoletto* (encare), *Orfeo* (hip!), *Tannhäuser* (hip!), *Tristè e Isotta* (hurra!), *La Walkyria* (*Eureka!*) i *PARSIFAL* (A. M. D. G.). N'hi ha per tots els gustos.

Nota.—Pinten *Parsifal* en *Vilumara*, *Alarma* i *Junyent*. Dirigeixen l'escena en *Badó Vilaregut* i en *Jandro Soler Rovirosa*, qui fa'ls figurins.

Una advertència.—L'Ajuntament tindria que subvencionar *Parsifal*.

Una admiració.—El regidor *Don Juli Marial*, davant de tota la premsa, encapçala una subscripció per sufragar els dispendis que porta *Parsifal*. Bravo, *Marial! Parsifal*, li costarà an en *Volpini*, abans d'aixecar teló, 60.000 pessetes!

Així comença el Liceu.

Anunci de Buenos Aires

Al carrer de Cerrito, entre'ls de Bartomeu Mitre i Cangallo, de la capital de l'Argentina—*cómo no?*—hi ha un magnífic establiment que ostenta aquest anunci:

Inodoros, bañaderas y bidets silenciosos.

Es, com poden veure, espatarrant. Això dels bidets silenciosos ens acabaria els quartos!

La Moral

Després de rompre'm la closca,
asseguro molt formal
que he llegit molts moralistes
i no sé lo que és moral.
No serà perquè no pensi
lo que vol significar;
però, com se metoditza
amb tants modes de pensar?

La moral és, per molts pares,
de les filles la virtut,
mentres ells, fora de casa,
van allí on primèls acut,
olvidant esposa i filles
i creient no fer cap mal,
buscant les filles dels altres;
i així entenen la moral.

A un carreter, quan renega,
li diràn que és immoral,
i ell creurà que a ningú falta
no robant ni fent cap mal.
Altre amb dona i criatures,
cada festa li és precià
d'anar-se'n a dinà a fora;
i entén la moral així.

Un tranquil amb dues dónes
farà vida marital,
i això per la majoria
no pot ser més immoral.
Mes ell dirà en sa defensa
que de la moral no's mou,
convençut que per nodrir-se
d'una dona no'n té prou.

Un diari o setmanari
escriurà un xiquet verdós
i si acàs no cau en gracia
ningú li buscarà'l còs.
Però si's popularitza
i comença a guanyar rals
no vulguin més moralistes
a clavar-li cops de fals.

La moral és un enigma
que sols porta mulladè
i cada qual se la aplica
del modo que li convé.

Quants moralistes no's creuen
que estàn dintre la moral
fent que l'obrer tregui'l fetge
doblant ells el capital!
En canvi molts obrers creuen,
i moralment, això sí,
que les finques i riqueses
s'haurien de repartir.

Doncs si de tantes maneres
hem de buscar la moral,
a veure si'ls moralistes
la troben amb un fanal.
Puig lo que és per mi, declaro
que després de tot lo dit,
la moral tant predicada
resulta un rave fregit.

Una de grossa y una de regular

L simpàtic confrare de Montevideo «La Razón», en el número del dia 23 del passat setembre (núm. 10.364), dona la següent notícia sensacional:

«RUIDOSO ESCANDALO EN BARCELONA

A QUÉ OBEDECE EL SUICIDIO DE SIETE PERSONAS

Personajes comprometidos

BERLIN, 23.—El «Berliner Tagblatt», ha recibido un nuevo despacho de su corresponsal en Breslau, ampliando las noticias comunicadas respecto al suicidio de las siete personalidades que fueron detenidas por estar complicadas en un grave asunto de moralidad.

A pesar de las reservas oficiales, el periodista aludido logró averiguar todo lo sucedido. Parece que el escándalo es formidable y que dará lugar a incidentes ruidosos, por la calidad de las personas comprometidas.

Se dice que están comprometidos en el escándalo muchos personajes de alta posición social y que aparecen como víctimas de los escándalos por éstos promovidos, setenta y dos niñas alumnas de una escuela.

La policía recibió la denuncia de los padres de una de las perjudicadas y procedió inmediatamente a practicar diligencias para averiguar lo que hubiera de cierto, comprobando la denuncia en todas sus partes.

En seguida se procedió al arresto de catorce personas muy significadas, siete de las cuales, ante la vergüenza que les producía verse complicadas en el escándalo, se suicidaron.

Reina profunda indignación en el vecindario de Breslau, contra los autores de las inmoralidades descubiertas.

I com si aquesta no fos prou, com a torna ens ofereix aquesta petita notícia en el mateix número:

«NUEVO TRANVIA ELECTRICO

MADRID, 23.—Comunican de Palma de Mallorca que se ha inaugurado la línea del tranvía eléctrico de Sóller al puerto de Pontevedra.»

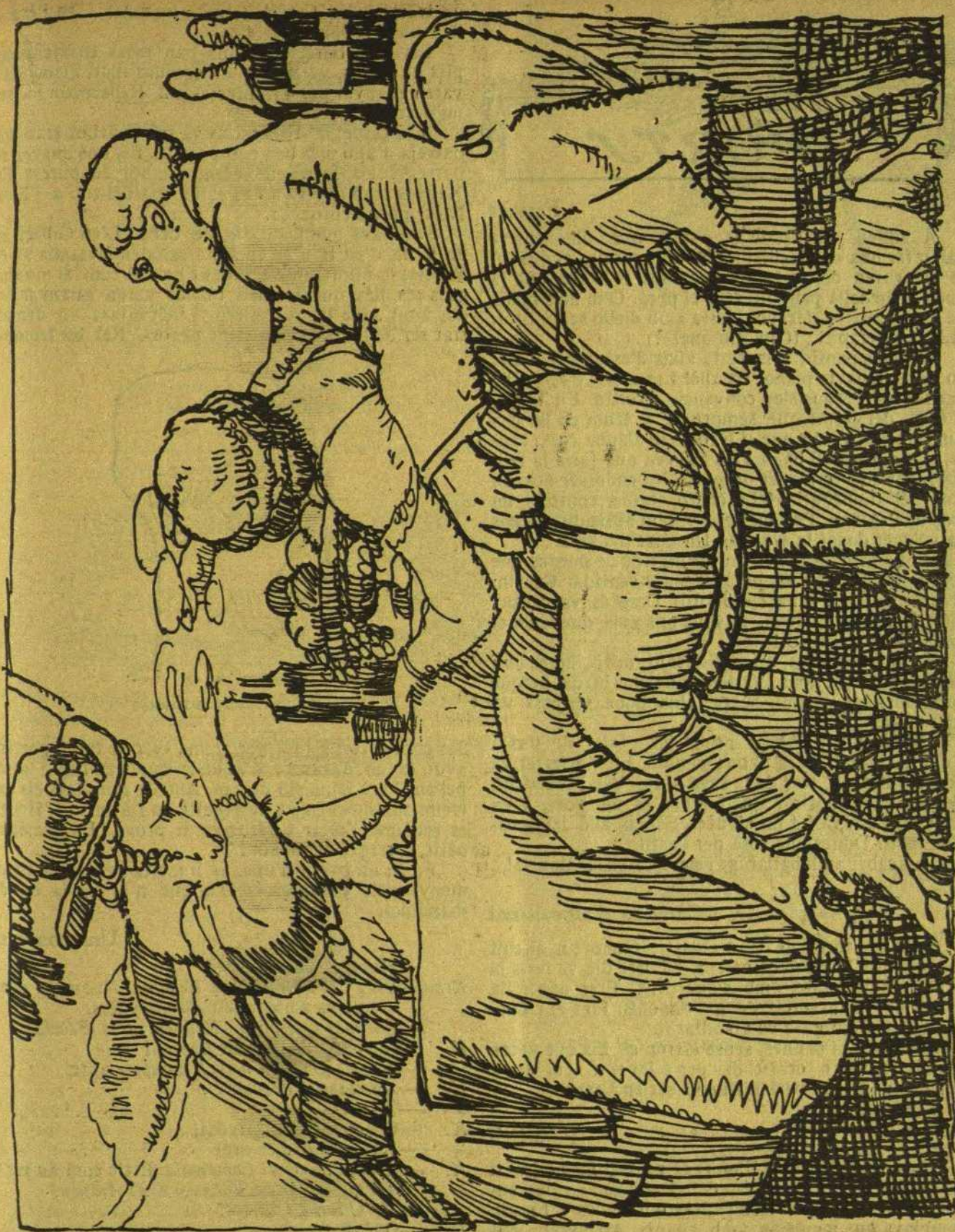

Més ous

A senyora Assumpció, que és una senyora molt completa i que li agrada celebrar les festes familiars com cal, tenia intenció de fer crema pel dia del sant del seu fill; i com que are som en un temps que escassegen els ous i per fer crema s'en necessiten molts, va encarregar al seu espós, en Ramón, que quan anés a Barcelona n'hi fes una bona provisió.

El marit, amb tota la bona fe, li indicà que li era impossible complaure-la, diguent-li textualment: —Dona, on vols que vagi tot el dia per Barcelona amb els ous a la mà?

— Brindem per l'èxit de la teva peça, amb la condició de que tot lo que'n treguis ha de ser per a nosaltres dues.

Festaça

A aquells xicots de la ploma que dies enrera varen fer una «fiestecilla» a bots i a barrals, el dissabte els varen donar la recompensa. N'hi ha que ja duen la medalla penjant, fent el peça. Com no's podia de menys, varen fer una festa amb «bello sexo» i tot, al Kineseteràpic... (Com diu que?...)

Mes no's pensin una festa aixís d'estar per casa, no. Fins hi havia piano. Es allò! Les coses, o ferles bé o no fer-les. Perque s'en convencin escoltin. En Taxés, el tenor del gremi que sempre fa a tenor de les circumstancies, va dir que si li tocaven alguna cosa, cantaria. Amb aquell bé de Déu de veu que faria la felicitat del més cridaner drapaire, va endossar-nos un troç del «Lohengrin» (el raconto, segons conto) i un troç de l'«Aida». Per més que vàrem aplaudir, no ens va volguer donar la «vuelta». Un altre dia serà.

En Comamala ens va cantar un troç de música que com-a-mala no ho és, però és molt sentida. Contin: el pròleg del «Pagliacci» (Jesús!). Després va cantar «un, dos, tres, quatre», davant uns nois que feien el sueco. Bravo, Carlitos!

En Nogareda va estar disertant mitja hora, *dali* que *dali* sobre la dona. Va tenir una enrabiada perque no li duien aigua amb sucre. Una bona senyora va adormir-se.

L'Ella, que'n sab la prima, va parlar de jocs i d'olímpics, amb traça i bonaombra. En Masferrer va explicar-nos un troç de la seva vida. Vaia, vaia! En Velasco va demostrar que'l rebre és un sport, i en Canyellas estava fet un «dantes». Saben allò del «pushing ball»? Doncs una cosa per l'estil.

Va acabar amb ballaruga i meneo, i ansia, Manelal...

Carreres d'aiguarent

A Sitges, terra de la malvasia, tenen un circuit on sovint s'hi corre de valent. L'altre dia va fer-s'hi una cursa de motos amb aiguarent. Eren una colla que armaven un soroll de mil dimonis. Fins el cronometre den Rodríguez va aixordar-se.

Va haver-hi pannes, sense estropici. Els que varen cansar-se, varen tocar el dos per a fer el trago, sense copa. L'únic que va tenir-ne va ser en Leack.

I ben grossal

Foot-ball

Nois, quina feina el diumenge passat! De bon matí els segons de l'«Espanyol» i del «Barcelona» varen ensenyar-nos a anar a trompades amb modos i finura. Semblava que juguessin amb guants. Arribaràn, jo'ls hi asseguro. En Bru, que és tot un porter de casa bona, va tancar la porta i no va deixar passar més que'ls

que anaven ben recomanats. L'Aramburu també fet un trumfo. En Castejón un salvavides i en Pérez a l'altura dels bons.

Els del «Barcelona», que han estat ensajant una pila de mesos, varen fer un conjunt molt arrodonit i varen guanyar per 4 indirectes a 2. Repeteixo: va ser un partit de pau..

A la tarde, la «Federació» va fer el debut amb una barreja d'allò més ben ensopegada. Els uns anaven de barres i els altres de blanc, símbol de puresa. En Xanxes amb el pitu no va estar pas del tot a l'hora. No sempre s'ensopega.

Semblava que juguessin de debò. D'en Gibert an en Reñé, d'en Bau an en Morales i den Massana an en Varela, la pilota anava amunt i avall com si no tingués res més que fer. Els blancs varen guanyar per dos a un, amb traça i salero. L'Alcàntara va demostrar ser de la pasta dels «fenómenos». Reb les trompa-

Carlter (del «F. C. Barcelona»)

des com si res. En Carlier, quina «vera e figie» portem avui, es un davanter d'aquells que gampen i atropellen. Farà feina si'l deixen. Allò de que «tots els extrems son dolents» va desmentir-ho l'Armet. L'Hodge es veu que l'estar a Espanya li prova. En Massana petit, carregat de mandra.

En fi: un partit d'upa, amb molta gent i un palco menys pels plumíferos. Diu que n'hi havia un de «bandidos».

Una conversa

—Hola, Kiku; on Bau?

Kiku.—Ving del Poli i anava Reguera d'aquella dona que va amb aquell Alemany Ros.

—Por más que miro i Ramiro, no la Beovide.

K.—No veu aquella tant Espel a?

—Ah, sí! ¡O'le tu Cuervo! ¡Sanpere abre!

K.—Anechino!! Rozilsky!!!

—Jesús!

K.—Gracies. Quin refredat!

—I a què's dedica are?

K.—Are, m'ha de dir Comamala. Estic com Lo-pet a l'aigua. Quina Vinas si això Ardura!

—Arri! lla!-ga, Bru-t!

K.—Què diu, are?

—Que és un porc Mallorqui! Baonça és vist fer aquestes cosaces!

- K. —Es que no m'ha entès. Volia dir que jugaré al foot-ball de davanter centre a *Stil* d'en Carlos.
- Kindelán-ter!*
- K. —Per què (enraonant depressa). *Janer* fet altres *Cosp*, sinó que'm vaig *Giralt* peu i l'*Amecha* de casa que és *Mol ins-truit* me va dir: «Prou foot-ball. Es-*Peris* a ésser curat, sinó, ja té la cama ben a-*Biada*.» M'hi va sortir un *Grau* com una *Casellas* que'm *Martí Irizar* ha molt. I tot per culpa del *Sabater* que'm va *Soldá* les sabates, *Puig* me les va deixar curtes de les *Puntas*. Però jo vinga solucions d'àcid *Bori* i ja *Massana*-nat. *Salvo* error, s'entén. Es lo que diu l'adagi: «Tanto va *Alcántara* a la fuente, que alguna vez se rompe», però «*Allack* es grande» i el *Grau* va f... el *Gamper*, perquè *Sena*-via d'anar. I jo també me'n vaig, que és tard i vostè és un *Torres Ullastres* (o faves) que mai té pressa. *Passani* ho bé! (Se'n va).
- Adéu! Quin *Torrents* de paraules i quin gèniti! Es ben bé el temps de l'energia. «O témpora, *Ozores!*»

PRINCIPAL.—Continúa l'èxit de la companyia còmica que dirigeix el popular *Santpere*. Darrerament hem vist l'obra «*El hombre del día*», que sense ésser res de l'altre món, ajuda a passar rient l'estona.

SENYOR DUVAL, en *Dorela*

ESPANYOL.—Vàrem sopar a les sis, i molt d'*bo*-*rela* anàrem a aquest teatre a veure *Dorela*. No'n parlarem del llibre, que és un senyor bunyol. La música, del mestre *Hartel*, deïata a un veritable tècnic. A voltes, potser la partitura és massa seriosa, però el

nocturn del primer acte i el *dúo* amorós, valen totes les pessetes. Es indubtable que l'autor—que és un brillant director d'orquestra,—és home de talent. Amb un altre llibre, l'opereta hauria agradat molt més. La presentació, vistosa.

B.N.

SENYORETA CARME CASESNOVES
Primera tiple. Teatre Español

ROMEA.—Sense cap estrena hem passat la setmana, però amb un artista com en *Balaguer*, totes les obres, encare les més velles, semblen noves.

TIVOLI.—No's pot negar que'l *chevalier Ganneau* sab on té la mà dreta. En el *circo* forma lo bo i millor de Barcelona. Es un espectacle dels que's fan dir «sí, senyor».

NOVETATS.—El nerviós *Carles Mestres* sempre pensa quina en farà. I efectivament, ha fet setmana i propina d'òpera. En primer lloc, la *Cassani* (que primerament era *ruiseñor del Bosque*, are rossinyol de Passeig i dintre d'un mes aucell de gavia d'or, doncs cantarà en el Liceu), ha obtingut els grans èxits, amb *Rigolito*, *Sonnambula* i *Traviata*. La *Cassani* no podrà oblidar mai que si en *Mestres* l'ha descoberta, el nostre públic l'ha feta i en *Volpini* la consagra. Una hermosa carrera!—Dels demés, repetirem que l'*Elías* s'en va dur al públic en la *Carmen*, com ja li va passar en el *Tivoli*. Que en *Cortada* va agradar molt en la divertida sarsuela de *Donacite*, *La Favorita*. Llàstima de veu dedicada a cantar aquella ximpleria! I que en *Galián* ens va agradar molt en aquesta òpera, i que suposem que encare ens agradarà més en el Liceu.

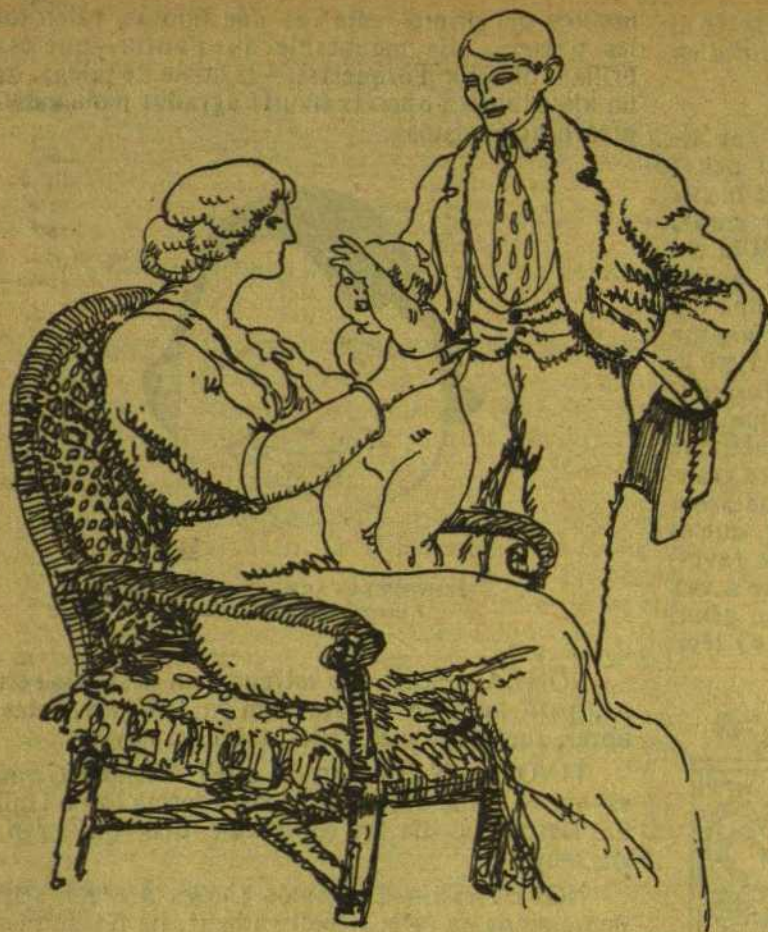
APOLO.—El *melo Lupin* contra *Sherlock Holmes*, complex amb totes les de la llei. Té interès, la companyia ho fa bé i el *moreno* s'entusiasma.

NUEVO.—En *Montero* (al qui nosaltres presentàrem regidor per aques'a casa), ens va fer riure moltíssim amb *El Cuarteto Pons*. Esperem estrenes per a parlar-ne.

SORIANO.—En *Vega* i en *Blay* no reposen preparant l'opereta *San Toy*, de quina música en tenim les millors notícies. La *suerle de la fea* continúa donant entrades.

L'Hostal del Jardí

—Ai, Enric, quin nano més maco tenim!
—Ja saba, Maria, que's meus nanos tots son de primera.

Llengua de goç

Un advocat de molta fama d'aquí ciutat, té una filla d'uns setze anys qu'és una preciositat, i's distingeix per l'amabilitat i cortesia amb que reb les visites que continuament van al despaig de son pare.

Un dia s'hi presentà un jovenet per a consultar amb l'advocat. La noia li obrí la porta i, saludant-lo cortesment, amb cara riallera l'acompanyà fins al despaig del seu pare. Quan el jove estigué llest de l'entrevista se despedí d'ell.

Fóra el despaig, en una sala gran hi havia la seva filla sentada en un silló, amb un gocet a la falda.

Ella, al veure al jove s'aixecà per acompanyar-lo fins a la porta, mes el gocet s'enfilà de potetes sobre les cames del jove, i tot remenant la cueta li llepà la mà. El jove, al sentir el morret humit i fret, aixecà la mà ràpidament, i treient-se'l mocador de la butxaca se la aixugà.

—No tingui por—li digué la noia fent la rialleta,—es molt jogacer; miri, a mi, aixís que m'aixeco de dormir lo primer que fa és llepar-me-la també.

El jove, baixant les escales, tot era fregar-se fort les mans amb el mocador.

L'Hostal del Jardí, «Hotel del Jardín» com ne diuen els forasters, ha publicat un anunci-reclam del que copiem lo següent:

«Además, cuenta este antiguo Hotel con espacioso salón de lectura y cuarto de baño. Con todas estas reformas y la afabilidad del dueño y sus dependientes, hace que el viajero se lleve gratísima impresión al marchar y sienta abandonar mansión tan agradable.

NOTA: Como quiera que la mayoría de los que figuran en su extensa lista de clientes, son ajenos completamente al carácter alegre y bullanguero de los «Toreros», se ha tomado la resolución de no admitir a ninguno de ellos para que los demás no sean molestados y poder así conservar una clientela digna por todos conceptos y pueda figurar esta acreditada casa al frente de todas las de su clase bajo todo punto de vista.

No equivocarse.»

Una veritat que no ho sembla

Encare que'l cas que'ns disposen a referir és oblidat de tant sapigut per molts dels que, *malgré eux*, ja mengen pilota, o pentinen cànem a cavall de la llur clepsa, ens complavem amb reproduir-lo en *baunor* i atenció a la jovenalla, pertanyent, per agalles propies, an el volander grupu de *curranderus* quins alegres minyons poden no haver-ne hagut esment.

Heusaquí que un ciutadà barceloní projectava fer un viatge a París; mes, com fos que estava esverat per lo molt cara que resulta la vida en aquell paradís modern, segons havia sentit a dir, decidí consultar a un amic que acabava d'arribar-ne.

—Escolta, Pons: quin pressupost he de fer per a anar a passar vuit dies a París, sense *reventar les mules*, però tampoc planyent-hi res?

—Posa-hi dos mil cinc cents francs; diguem tres mil, i tot podrà marxar a *plenti*.

—No està mal; digas-me: Si m'hi enduc l'esposa, creus que faré amb cinc mil francs?

—Fuig, home; allavors, amb mil cinc cents en tindràs de sobres!

Anunci

MAESTRA SUPERIOR

Se preparan señoritas para la carrera.

Endevinalla

De grans i petites n'hi ha,
lletges i maques també,
i sempre que ho volem fè
damunt d'ella hem de pujà.

Un cop a sobre arribem,
tot treballant fem el fet;
ella se queda amb la llet
i amb gust nosaltres quedem.

(La solució al número vinent.)

Solució al número passat:

EL PEU

Castellanades

Una senyora molt hermosa, que li agrada quedar
bé, va dir a un senyor castellà que li anava a fer visita:

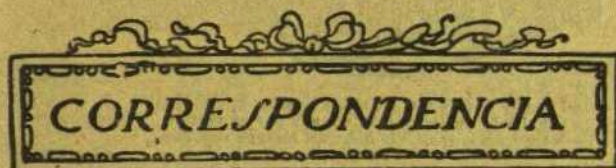
—*Siéntese en el se lo bac.*

La traducció al número vinent.

Traducció del número passat:

Se calló con se levanta

BACALLÀ AMB Salsa

Tòtila: El publiquem.—*Xinagas:* Me sembla que ja'l vàrem publicar, però *vamos*, com que està molt ben escrit potser el tornarem a publicar.—*Pauet:* Després de felicitar-lo, passo a dir-li que li publicarem les *Escenes* culminants.—*Quimet Xera 45:* Es massa fort, i ademés costa molt de corregir la seva ortografia.—*Cafamel:* Costen una mica d'entendre, encare que sembli que no.—*Pitus:* Aprofitem dues o tres coses.—*Nitta Fu:* El mateix assumpte s'ha publicat al PAPITU.—*Costa petit:* N'aprofitarem un, perquè l'idea de l'altre ja la vàrem publicar.—*Un que ja s'ha firmat amb més de 100 pseudònims diferents:* Lo que'ns envia és colossal, i els goigs sobre tot els guardarem perquè són preciosos, però no'ls publicarem perquè semblaria que volíem ofendre a la religió.—*Eduard La Miloca:* Ho entrego al senyor crític dramàtic de la casa.—*J. M. P.:* Aprofitem l'idea.—*J. Clutel:* Es poc nou.—*Jo:* Als xistos els manca novetat i al quènto li sobra intenció.—*Tu Tim Ba:* Ja la vàrem publicar, o al menys l'hem rebuda moltes vegades i la tenim en cartera.—*P. Nuts:* El voldria veure a vostè director del PAPITU i publicant un quènto tant atrevit com el que'ns envia.—*E. J. C. U.:* Ja l'hem publicat.—*Tuyas:* Lo que'ns envia és espantós, però tractant-se de sants no'ns hi podem ficar.—*Salsicha chico:* Es gastadet.—*Pepus:* Està molt bé, però ja comprendrà que dar la noticia de que les dugues artistes de que ens parla dormen en un mateix llit seria buscar tres peus al gat.—*Confeti i Serpentina:* Com li prova el seu nou pseudònim? De lo que'ns envia aquesta setmana n'hi publicarem un i encare perquè és vostè i no perquè sigui res de l'altre món.—*Un curridu:* Ho guardem.—*Rafela:* Ja'm dispensarà, però en la carta que m'envia no hi he trobat l'historieta de que'm parla amb tanta naturalitat i modestia.—*Ratuli:* Que les coneix poc, vostè, les lleis!—*Llet Amaló:* La publicarem.—*Abdon Grau:* Mil mercès de lo que'ns envia, que està molt bé, però és gastat per haver-se publicat

al PAPITU mil vegades, ja que les peces, les baixades i totes aquestes coses han sigut el nostre fort. Digui als senyors del «Bar Colón», tant als amos com als parroquians, que si llegeixen cada setmana el PAPITU podran dir per tot arreu que ells sí que estan al món i que ningú els hi *empeta la basa*.

Tall icons Arremengats i C.: Molt bé, senyor Tall, però és molt gastadot tot lo que'ns envia.—*Quimet de Can 6:* Mirarem d'arreglar-lo tal com podrem, perquè tal com vostè ens l'envia no's pot publicar de cap manera.—*El Negre i meu:* Se pot aprofitar.—*F. Ampena:* Sense pena el publicarem.—*Pilar Prim:* Envii tot lo que vulgui, però procuri que tingui una mica més de novetat que lo que'ns envia are.—*Picarolet:* Ne farem dos xistos.—*L'Escolanta de Sta. Maria:* Qualsevol ho publica lo que vostè ens envia del conte de l'escultori! Publiquem alguns anuncis.—*A. E. T.:* Mirarem d'extreure la quinta essencia.—*J. M. P.:* Es massa gastat.—*Sr. Brutons:* No és gaire nou tampoc.—*Enatun Ualap:* Aprofitarem lo de la llista telefònica.—*Fra:* Poca novetat.—*P. Alada:* Lo mateix li dic a vostè que al senyor precedent.—*Petinti:* Ho publicarem de gust.—*Chichimiricaculi:* Home, aquest pseudònim és bastant incòmode. Se n'hauria de posar un altre.—*Pix:* L'aprofitem.—*J. U.:* Home, ja comprendrà que nosaltres en tot això no'ns hi podem ficar.—*Pere Galceràn:* L'intenció és bona, però els assumptes són poc nous. Records als amics d'Esparraguera.—*El Sereno G. M.:* Poca novetat.—*Ribas, Roba, Rabas:* Els quèntos no'n tenen gaire tampoc de novetat.—*F. B. S.:* Aprofitem el xisto.—*J. M. P.:* Es un bon xisto i l'aprofitarem de gust.—*Un quèls té com un temple:* El quènto careix d'aquella novetat desitjada.—*Un viudo verd, no madur:* Ja l'hem rebut altres vegades aquest quèntet, però per l'indole de l'assumpte no l'hem pogut publicar mai.—*F. P. Setero:* Tampoc és nou.—*Prat i Ribó:* No sé a quina contestació pot fer referencia. Aquesta és la primera vegada que rebo escrits de vostè. Saludi als del Papiol.—*S. A. El Microbi:* No tenen pas gaire novetat.—*Dos aprenents:* Està molt bé el del cop de fava. El publicarem. Lo dels polvos també.—*Cagullonets:* Lo de l'artista és una mica gastat.—Lo altre no'ns atrevim a publicar-ho.—*Piripitipi:* Marramaul quina una de més salada ens envia.—*Un tranquil de l'Argentina:* Està bé, però tenen poca novetat els uns amb altres. Contin's com un amic.—*Rafeleta:* Ai Rafeleta! Que no ho sab que això de remenar els ous es més antic que lo altre?

Total Gens: No ho podem dir, perquè les publicacions les fem segons les circumstancies i segons el torn. Lo d'aquesta setmana no pot ser, perquè és gastat.—*Enriqueta Mam Ella:* Aquest sí que no's pot publicar ni amb una careta a la cara.—*K. K. Uets i C.:* Els guardarem per si ens decidim a publicar-les.—*G. Ali Cos:* Ben escrit, però poc nou.—*Pi Xatin ttt.:* Moltes mercès de tot. Li publiquem lo dels anuncis i les magistrals rellicades.—*Petronio i Vinicio:* Es poc nou.—*Vene y Ubach:* Al concurs.—*Pi Xamma:* Mirarem d'aprofitar-ho.—*Figola:* La posem a la col·lecció.—*Chapero:* De ben escrit prou ho està, però l'assumpte el fa impubliable. Lo altre és poc nou.—*P. Roca:* No m'atreveixo a publicar-ho.—*Un pagès barceloní:* Ja'l vàrem publicar en una forma equivalent.—*Suem Suo:* Es tan atrevit, que no's pot ni pensar en publicar-ho.—*R. R. O. V. de Balaguer:* Respecte a lo que'ns demana, li aconsellem que la dongui pel darrera. Lo que'ns envia és poc nou.—*Ex-fil:* De condicions no n'hi falten. Vagi treballant amb assiduitat i procuri buscar xistos nous, sobre tot que no s'hagin publicat trenta mil vegades al PAPITU, com aquests que ar'ns envia.—*Titella:* De noticies d'aquell país ens en convindrien moltes, però haurien de ser que tinguessin interès papitesc, perquè la crònica, tal com vostè l'envia, per cert molt ben escrita, fa més per un gran rotatiu que per un diari de color verd.—*Rectoré:* En farem un xisto.—*Cafamel:* No li entenc ni el pseudònim. Poso Cafamel perquè me sembla que ho diu.—*Xinagas:* Aquesta setmana es una mica massa rebuscata.

≡≡≡ L'HUMOR ESTRANGER ≡≡≡

—El vostre assumpte, amic meu, és massa petit per a que jo m'hi ocupi. No més m'agraden les coses grosses.

—I què'ls hi diré ara, jo, als de casa?
—Digal'ls-hi que has sigut violada per un sàtir.
—No'n treuria res... Els hi he dit masses vegades.

—Si vois que't prengui per marit has de reconèixer al meu fill.
—Fill? No he vist pas que'n tinguessis.

—Diu que an en Duràn l'han condecorat?
—No m'estranya! La seva dona té molt bons costats.

DR. SERRALLACH

Consulta econòmica: De 7 a 9.—Jovellanos, 9

Especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinàries
Pelayo, 40—De 12 a 2 i de 6 a 9. - Festius de 10 a 12

Per a montar
amb comoditat
y sense fatiga
compreu bicicleta

SANROMA

Balmes, 62 - Telefon, 1445
BARCELONA

LADILLAS (Cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (Carrer Nou)

LES INJECCIONS I LAVATGES

en els fluxos recents, generalment ademés d'allargar la curació solen produir complicacions. El sàndalo i l'arheol esmortueixen al principi la malaltia, però tenen l'inconvenient de que en general no l'acaben, puix deixant de pendre'ls surt altra vegada el mal, lo que fa que novament se torni a pendre'ls matelxos arheol i sàndalo i s'esmortueix altra volta; se delxen de pendre i ve altra vegada i sempre aixís, no conseguint altra cosa que fatigar els ronyons, produint dolors molt forts.

Amb les antigues especialitats Paradell res d'això succeeix, i en poca dies i sense perill s'arriba a una absoluta curació, sense ulteriors conseqüències, gastant relativament poc, lo que està provat fins l'evitència per vintisis anys d'exit.

Dr. M. CAMPS

VIES URINÀRIES

SÍFILIS - MATRIU

Aplicació intravenosa del 606

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENORRAGIA

CONSULTA PARTICULAR:

Ronda Universitat, 14, pral., 1.ª - De 3 a 5

CONSULTA ECONÒMICA:

Fusteria, 2 y 4, 1.ª. - (Entre Plaça A. López i Carrer Ample)

de 12 a 1 i de 7 a 9 nit

IMPOTENTES

CONSULTEN VDS. A SU MÉDICO SOBRE LA EFICACIA Y EL CARÁCTER INOFENSIVO DE LAS TABLETAS DE

ANDROSTHENINA

(Yohimbina Spiegel)

RECOMENDADAS POR TODAS LAS EMERGENCIAS MÉDICAS

DE VENTA EN TODAS LAS FARMACIAS

Fabricado por la CHEMISCHE FABRIK GUESTROW-Guestrow (Alemania)

Centre de venda al per major de periòdics i setmanals
= i tota classe de llibres =

Corresponsal directe

Elisabets, 17, tenda

BARCELONA

Miquel Guerrero

CLINICA

MATRIU

Malalties especials de les senyores; fluxos, hemorragies, trastorns menstruals, anèmies, etc. Pell i cabell. Massatge de la cara. Depilació.

De 4 a 5: De 6 a 8 (econòmica) i a hores convingudes. Correspondencia

VIES URINÀRIES

Blenorragia, Sífilis, Veneri, Chancres, Bubs, Llagues, etc. Tractaments racionals científics i ràpids.

Rambla del Centre, 7, pral. (davant del Liceu)

—Al, vida meva, que la trobaré curta aquesta niti
la miraré de fer-la trobar llarga.